

Gideon in de Zutphense gemeenschap

Gideon monument naast de Broederkerk ter nagedachtenis van de burgerslachtoffers van het bombardement op 14 oktober 1944, van de Canadese militairen die sneuvelden bij de bevrijding van Zutphen en van de Zutphenaren die tijdens de Tweede Wereldoorlog in voormalig Nederlands-Indië omkwamen. Foto genomen in het jaar van de onthulling, 1950. Bron: Erfgoedcentrum Zutphen.

Door wethouder Mathijs ten Broeke

Van alle oorlogsmonumenten in Zutphen is er een die mijn levenslang al een rol speelt. Vorig jaar op 4 mei ging ik voorop in de optocht van de Burgerzaal naar het Gideon-monument, waar ik een krans legde namens het gemeentebestuur. Twintig jaar eerder legde ik ook een krans bij het monument, maar dan niet als locoburgemeester maar als leerling van basisschool de Wegwijzer. Net als in veel andere gemeenten kennen we ook hier de waardevolle traditie dat scholen een oorlogsmonument adopteren en in de periode rondom 4 mei met leerlingen aandacht schenken aan de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog en aan de bevrijding.

Hoewel de Wegwijzer toen en nog steeds een Christelijke basisschool is, had ik twintig jaar geleden geen flauw benul van wie Gideon was. Het eeuwenoude verhaal werd nog een paar jaar ouder voordat het tot mij doordrong. Eerst begreep ik alleen dat de beste man met zijn kleine leger de grote machtige vijand versloeg door een verrassingsaanval. Daarna volgde de symboliek achter het verhaal en waarom die zo goed past bij dit Zutphense oorlogsmonument. Symboliek die zich in vele vormen kan uiten.

In 2013 belandde het monument vol in de aandacht. Het stond namelijk middenin de toenmalige discussie over het Broederen kloosterproject. Het plan voor het nieuw te bouwen cultuurcluster waar juist weinig discussie over was, totdat een kleine groep inwoners zich ermee bemoeide en kritiek uitte. Onder meer omdat het Gideonmonument ervoor verplaatst zou moeten worden. De kleine groep kreeg genoeg bijval om het project te doen stoppen.

En zelfs de mensen die hier vandaag de dag nog rouwig om zijn, zouden het met me eens moeten zijn dat het een groot goed is dat Zutphenaren zoveel waarde hechten aan monumenten, dat ze ervoor bereid zijn om in beweging te komen zodra deze bedreigd worden.

De beeldhouwer Paul Grégoire is in 1988 al overleden, maar zijn zoon P  p   die ook beeldhouwer is sprak in 2013 in De Stentor hierover nog deze woorden: *“Als beeldhouwer wil je dat jouw beeld effect sorteert, tot de mensen spreekt. Dat lukt lang niet altijd, maar in het geval van Gideon wel. Gideon is in de Zutphense gemeenschap opgenomen.”*

Bron: Tomatenkrant/SP-Zutphen

